

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 13680-08-24 כהן ואח' נ' המריץ שליחויות בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דר להב

התובע:

מאור כהן

נגד

הנתבעת:

המריץ שליחויות בע"מ

פסק דין

לפני תביעה ותביעה שכנגד. התביעה העיקרית, לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("חוק הספאס"), הוגשה תחילה על סך 3,000 ש"ח ובשלב מאוחר יותר תוקנה לסך של 11,000 ש"ח. התביעה שכנגד היא תביעה חוזית בגין חוב נטען בסך של 7,625 ש"ח.

1. התובע, מאור כהן, טוען כי ביום 17.10.2021 ביקש מהנתבעת להסירו מרשימת התפוצה. אף שנענה כי בקשתו טופלה, המשיך לקבל מהנתבעת הודעות פרסומת. כאמור, בשלב מאוחר יותר, תיקן התובע את כתב התביעה, כך שיכלול גם הודעות שנשלחו לכתובת דוא"ל נוספת, שגם אליה נשלחו הודעות פרסומת – ובסה"כ 11 הודעות לשתי הכתובות.

2. בכתב התביעה שכנגד נטען, כי הנתבעת מחזיקה בחלק משותפות רשומה בשם "המריץ שליחויות את פלאש לוגיסטיקה" שעיקר עיסוקה שירותי שליחויות לעסקים, חברות ומוסדיים ("השותפות"). הנתבעת התקשר עם השותפות ביום 20.4.2020 לקבלת שירותי שליחויות עבור עסקו, חנות מקוונת לממכר טלפונים סלולאריים וציוד נלווה. בין הצדדים נחתם הסכם התקשרות שצורף כנספח א' לכתב התביעה שכנגד. ההתקשרות בין הצדדים הסתיימה כעבור כשנה, לטענת התובעת שכנגד, בשל חוב של התובע בגין שירותים שקיבל, וטרם שילם עבורם. להוכחת החוב צירפה התובעת שכנגד כרטיס הנהלת חשבונות. לטענת התובעת שכנגד, יתרת החוב של התובע עומדת על 6,935 ש"ח, ובצירוף ריבית והצמדה – סך של 7,625 ש"ח.

3. אשר להודעות הספאס, טוענת הנתבעת כי אכן נשלחו לתובע הודעות המכילות תוכן שיווקי, המהוות פרסומת. ההודעות נשלחו לכתובת הדוא"ל שאותה מסר התובע לנתבעת במסגרת הסכם ההתקשרות, כאמצעי יצירת קשר. התובע אכן ביקש את הסרתו מרשימת התפוצה ביום 17.10.2021. התובע לא הוסר מרשימת התפוצה עקב רשלנות של מנהל תיק הלקוחות מטעם הנתבעת, שאינו עובד אצלה עוד.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 13680-08-24 כהן ואח' נ' המריץ שליחויות בע"מ ואח'

4. בד בבד, טוענת הנתבעת, כי התביעה נולדה אך ורק עקב פנייתה לתובע לתשלום חובו, בחוסר תום לב, תוך ניסיון לקזז מהחוב שהוא חייב לנתבעת עקב השירותים שסיפקה. לכן, לשיטת הנתבעת, ככל שייפסק פיצוי לתובע, יש לפסוק על הרף הנמוך.
5. התובע טוען, במענה לכתב התביעה שכנגד, כי ההתקשרות בינו ובין הנתבעת נמשכה סה"כ כ-5 חודשים, מספטמבר 2020 ועד ינואר 2021. התובע טוען כי הוא הפסיק את ההתקשרות עקב שירות גרוע שקיבל מהנתבעת, אשר פגע בשמו הטוב ובמוניטין העסק שלו.
6. התובע טוען, כי נדהם לגלות שהנתבעת טוענת לקיומו של חוב מלפני שלוש שנים, שכן מעולם לא התקבלה אצלו כל פנייה בנוגע לחוב האמור. עוד טוען התובע, כי בשתי פניות מנציגי הנתבעת לאחר סיום ההתקשרות, בפברואר 2021 ובאוגוסט 2021, הוזכר חוב על סך 1,272 ש"ח. החוב שולם בשני תשלומים, ונציג בשם דוד גולן אישר כי בכך העניין נסגר.
7. בדיון שהתקיים ביום 23.2.2025, ובעקבות טענת התובע כי החוב שולם במסגרת פשרה, אפשרתי לתובעת שכנגד להגיש השלמת מסמכים בנוגע לחוב הנטען, זאת לאחר שנציג הנתבעת טען כי פנו אל התובע עשרות פעמים בגין החוב (אם כי הודה שלא בוצעו פעולות גבייה כלשהן). בעקבות זאת, צירפה התובעת שכנגד את כרטיס הנהלת החשבונות (שצורפה קודם לכן) וכן את פירוט המשלוחים שסופקו לתובע במסגרת ההתקשרות.
8. התובע טען, בתגובה, כי הנתבעת לא הצליחה להוכיח שנעשתה אליו פנייה כלשהי בקשר עם החוב, זאת משום שהחוב נסגר, מול נציג הנתבעת, מר דוד גולן. התובע הוסיף כי הנתבעת הסכימה להתפשר בקשר עם החוב, מאחר שהודתה כי היו ליקויים בשירותיה.

דיון והכרעה

9. **התביעה העיקרית** – הנתבעת לא מכחישה את עצם משלוח ההודעות ואת העובדה כי הן מהוות "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק. כמו כן, הנתבעת אינה מכחישה כי התובע ביקש להסירו מרשימת התפוצה, וכי הדבר לא נעשה. מכאן, שנותר לדון רק בשאלת גובה הפיצוי.
10. בפסיקה נקבע, כי סכום הפיצוי הקבוע בסעיף 30א(1) לחוק הספאם הוא תקרה בלבד. לשם קביעת סכום הפיצוי, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו; (3) היקף ההפרה (ע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014)). עוד נפסק, כי "על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים (רע"א 2904/04 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014)).

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 13680-08-24 כהן ואח' נ' המריץ שליחויות בע"מ ואח'

11. הפיצוי צריך לשקף את תכליות החוק, מצד אחד (אכיפה, הרתעה יעילה ועידוד הגשת תביעות), ומצד שני על הפיצוי להיות מידתי להשגת התכליות, ולא מעבר לכך. בהתחשב באמור, במספר ההודעות, בכך שהתובעת המשיכה לשלוח הודעות גם לאחר בקשת התובע לחדול מכך, ובכך שהתובע המתין כשלוש שנים עד להגשת התביעה, ראיתי לפסוק בגין 11 הפרות נטענות של החוק סך כולל של 3,000 ש"ח.

12. **התביעה שכנגד** – הנתבעת טוענת לחוב בגין שירותים שסיפקה לתובע. התובע טוען כי לא זו בלבד שהנתבעת לא פנתה אליו מעולם בגין החוב הנטען, אלא שלאחר סיום ההתקשרות בין הצדדים, נציג הנתבעת אישר, במסגרת פשרה בין הצדדים, כי תשלום חוב בסך 1,272 ש"ח יהווה "סיום העניין". הסכום האמור אכן שולם (הנתבעת לא מכחישה זאת, אלא טוענת כי מדובר בחוב נפרד).

13. כאמור, לאחר הדיון ניתנה לנתבעת הזדמנות להוכיח במסמכים כי חרף אותה פשרה שהציג התובע, קיים חוב נפרד, שלא נסגר, שבגינו פנתה הנתבעת לתובע לגבייתו. לא עלה בידי הנתבעת להראות כל פנייה שנערכה לתובע לאחר אותה פשרה נטענת, שנתמכה במסמכים. יתרה מכך, הכרטסת שעליה מסתמכת הנתבעת מויתרת מיום 31.10.2021 שבה נכתב – **"זיכוי יתרת חוב – הסכם פשרה"**. הדבר תומך בגרסת התובע, ואינו מוכיח כי לאחר מועד זה (כשמאז חלפו כארבע שנים עד הגשת התביעה שכנגד) ניסתה התובעת שכנגד לגבות את החוב בדרך כלשהי. המסקנה היא כי החוב הנטען נסגר, במסגרת פשרה, כפי שטען הנתבע, אלא שמשום מה הנתבעת לא איפסה את הכרטסת, ונותר לכאורה חוב פתוח.

14. התוצאה היא, אם כן, כי התביעה העיקרית מתקבלת בחלקה, כך שהנתבעת תחויב לשלם לתובע סך של 3,000 ש"ח. התביעה שכנגד נדחית. אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 15 ימים.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ה, 06 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

דר. להב, שופטת